

แบบสรุปเนื้อหาความรู้

ภาควิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม

ประจำปีการศึกษา 2557

เรื่อง ก้าวทันภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. สรุปกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม(VAT) ที่สำคัญๆ

สรุป ภาษีมูลค่าเพิ่ม เรื่อง กำหนดแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจัดทำรายงานการลงรายการในรายงาน การเก็บใบกำกับภาษีและเอกสารหลักฐานอื่นที่ใช้ประกอบการลงรายการ ภาษีซื้อตามมาตรา 87 และมาตรา 87/3 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร

ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 2/1 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่คำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร จัดทำรายงานภาษีขายตามมาตรา 87 (1) แห่งประมวลรัษฎากร และรายงานภาษีซื้อตามมาตรา 87 (2) แห่งประมวลรัษฎากร โดยต้องมีรายการและข้อความอย่างน้อยตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2558 เป็นต้นไป

ข้อ 2/2 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้าหรือให้บริการลงรายการเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรและรายการสถานประกอบการของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ ในรายงานภาษีขายตามข้อ 2/1 ดังนี้

(1) รายการเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ ให้ลงรายการดังกล่าวเฉพาะกรณีการลงรายการสำหรับใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร ใบเพิ่มหนี้ตามมาตรา 86/9 แห่งประมวลรัษฎากร หรือใบลดหนี้ตามมาตรา 86/10 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งออกให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน

(2) รายการสถานประกอบการ ให้ลงรายการของสถานประกอบการซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่ หรือสาขาที่ .. ของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน และเป็นสถานประกอบการที่ปรากฏตามใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร ใบเพิ่มหนี้

ตามมาตรา 86/9 แห่งประมวลรัษฎากร หรือใบลดหนี้ตามมาตรา 86/10 แห่งประมวลรัษฎากร ที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ออกให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการนั้น แล้วแต่กรณี

รายการเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรตาม (1) และรายการสถานประกอบการตาม (2) ให้ลงรายการ ดังกล่าวสำหรับใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร ที่ได้จัดทำขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2558 เป็นต้นไป และสำหรับใบเพิ่มหนี้ตามมาตรา 86/9 แห่งประมวลรัษฎากร และใบลดหนี้ตามมาตรา 86/10 แห่งประมวลรัษฎากร ที่อ้างอิงใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้จัดทำขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2558 เป็นต้นไป

ข้อ 2/3 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ซื้อสินค้าหรือรับบริการลงรายการเลขประจำตัว ผู้เสียภาษีอากรและรายการสถานประกอบการของผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการซึ่งเป็นผู้ประกอบการ จดทะเบียน ในรายงานภาษีซื้อตามข้อ 2/1 ดังนี้

(1) รายการเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการ ให้ลงรายการดังกล่าวเฉพาะกรณีการลงรายการสำหรับใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร ใบเพิ่มหนี้ตามมาตรา 86/9 แห่งประมวลรัษฎากร หรือใบลดหนี้ตามมาตรา 86/10 แห่งประมวลรัษฎากร ที่ได้รับจากผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการนั้น แล้วแต่กรณี

(2) รายการสถานประกอบการ ให้ลงรายการของสถานประกอบการซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่ หรือสาขาที่ .. ของผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการ ซึ่งเป็นสถานประกอบการตามที่ปรากฏในใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร ใบเพิ่มหนี้ตามมาตรา 86/9 แห่งประมวลรัษฎากร หรือใบลดหนี้ตามมาตรา 86/10 แห่งประมวลรัษฎากร ที่ได้รับจากผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการนั้น แล้วแต่กรณี

รายการเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรตาม (1) และรายการสถานประกอบการตาม (2) ให้ลงรายการดังกล่าวสำหรับใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร ที่ได้จัดทำขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2558 เป็นต้นไป และสำหรับใบเพิ่มหนี้ตามมาตรา 86/9 แห่งประมวลรัษฎากร และใบลดหนี้ตามมาตรา 86/10 แห่งประมวลรัษฎากร ที่อ้างอิงใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้จัดทำขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2558 เป็นต้นไป”

2. เรื่องอื่นๆที่สำคัญ

จุดความรับผิด (Tax Point) จุดความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

เมื่อผู้ประกอบการได้จดทะเบียนเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว ผู้ประกอบการมีหน้าที่ ต้องทำอยู่ 3 อย่างคือ

1. ต้องออกใบกำกับภาษี เมื่อมีการขายหรือการให้บริการ
2. ต้องจัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม
3. ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ภ.พ.30

แต่เรายังจะพบว่า แล้วเราควรจะออกใบกำกับภาษีเมื่อใด เพราะกิจการแต่ละประเภทธุรกิจ มีความแตกต่างกันในลักษณะขั้นตอนการดำเนินงาน จุดความรับผิดชอบทางภาษีมูลค่าเพิ่ม(Tax Point) ก็แตกต่างกันไปด้วย พอจะจำแนกแนววิธีปฏิบัติของความรับผิดชอบทางภาษีมูลค่าเพิ่มได้ประมาณ 4 แนวทาง คือ

1. ธุรกิจขายสินค้า

1.1 การขายสินค้าทั่วไป

จุดความรับผิดชอบ(Tax Point)เกิดขึ้นเมื่อมีการส่งมอบสินค้า แต่หากมีการกระทำต่อไปนี้เกิดขึ้น ก่อนการส่งมอบสินค้า ก็ให้จุดความรับผิดชอบเกิดขึ้นทันทีที่มีการกระทำนั้น ๆ

ก. การโอนกรรมสิทธิ์สินค้า

ข. ได้รับชำระค่าสินค้า

ค. ได้ออกใบกำกับภาษี

1.2 การขายสินค้าตามสัญญาให้เช่าซื้อ / สัญญาซื้อขายผ่อนชำระ โดยที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่ได้โอนไปให้ผู้ซื้อ โดยผู้ซื้อได้รับมอบสินค้าไปแล้ว จุดความรับผิดชอบในภาษีมูลค่าเพิ่ม(Tax Point) ให้เกิดขึ้นเมื่อถึงกำหนดชำระราคาตามงวดที่ถึงกำหนดในแต่ละงวด แม้ยังไม่ได้รับเงินค่างวด ยกเว้นหากมีการกระทำต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนถึงกำหนดชำระราคาในแต่ละงวด ก็ให้ถือว่าจุดความรับผิดชอบ เกิดขึ้นทันทีที่มีการกระทำนั้น ๆ

ก. ได้รับชำระราคาสินค้า

ข. ได้ออกใบกำกับภาษี

1.3 การขายสินค้า โดยมีการตั้งตัวแทนเพื่อขาย

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งตัวแทนเพื่อขายสินค้าและได้ส่งมอบสินค้าให้กับตัวแทนแล้วนั้น โดยที่ตัวแทนขายนั้นจะต้องได้รับการแต่งตั้งเพื่อขาย ตามประเภทของสินค้าและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามที่รัฐมนตรีกำหนด จุดความรับผิดชอบทางภาษี(Tax Point)จะเกิดขึ้น ต่อเมื่อตัวแทนขายได้ส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ เว้นแต่มีการกระทำต่อไปนี้เกิดขึ้น ก็ให้จุดความรับผิดชอบ(Tax Point)เกิดขึ้นทันทีที่มีการกระทำนั้น ๆ

ก. ตัวแทนโอนกรรมสิทธิ์สินค้าให้ผู้ซื้อ

ข. ตัวแทนได้รับชำระค่าสินค้า

ค. ตัวแทนได้นำสินค้าไปใช้ โดยตัวแทนเองหรือคนอื่น

ง. ได้ออกใบกำกับภาษี

3. ประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องฐานภาษีที่น่าสนใจดังนี้

1. เงินมัดจำ เงินประกันความเสียหาย

เงินมัดจำหรือเงินประกันความเสียหายที่มีการตกลงให้แก่กันตามสัญญาถือได้ว่าเป็นเงินค่าตอบแทนที่ได้รับจากการขายสินค้าหรือบริการเป็นฐานภาษีที่ต้องนำมาเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรมสรรพากรได้วางแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเงินจองหรือเงินมัดจำบางกรณีไม่ต้องนำมาถือเป็นมูลค่าของฐานภาษีมูลค่าเพิ่มดังนี้

1) กรณีขายสินค้าโดยมีการชำระเงินล่วงหน้า เงินจอง หรือ เงินมัดจำซึ่งตามข้อตกลงจะต้องคืนให้กับผู้ชำระเงินจองหรือเงินมัดจำโดยไม่มีเงื่อนไข หากผู้ชำระเงินจองหรือเงินมัดจำไม่ประสงค์จะทำการซื้อขายให้สำเร็จบริบูรณ์ต่อไป และในทางปฏิบัติผู้ได้รับเงินจองหรือเงินมัดจำได้ปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าว ถือได้ว่าผู้ขายซึ่งได้รับเงินจองหรือเงินมัดจำยังมิได้รับชำระค่าสินค้าเป็นบางส่วน

2) กรณีเงินประกันค่าภานะ เมื่อลูกค้าซื้อสินค้าเช่น แก๊ส และจ่ายเงินประกันค่าถังแก๊ส กรณีดังกล่าวเงินประกันค่าภานะมีลักษณะเป็นเงินประกันการใช้สินค้าที่ซื้อมิใช่เป็นการซื้อขายถังแก๊ส โดยเมื่อมีการใช้แก๊สหมด ลูกค้าจะนำถังแก๊สมาคืนและรับเงินประกันคืน กรณีดังกล่าวไม่ต้องนำเงินประกันค่าภานะเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

2. เงินล่วงหน้า เงินประกันผลงาน

กรณีการให้บริการรับเหมาก่อสร้าง โดยปกติสัญญาดังกล่าวมักจะมีข้อตกลงให้จ่ายเงินล่วงหน้า และหักเงินประกันผลงานซึ่งคู่สัญญาจะต้องปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าว และการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการจ่ายเงินดังกล่าว ต้องปฏิบัติดังนี้

3. เงินทรองจ่าย

กรณีที่มีการออกเงินทรองจ่ายให้แก่ผู้ประกอบการรายอื่นไปก่อนและมีการเรียกเก็บคืนจากผู้ประกอบการในภายหลัง โดยไม่มีการขายสินค้าหรือการให้บริการใดแก่ผู้ประกอบการ ดังกล่าวการเรียกคืนเงินทรองจ่ายดังกล่าว จึงไม่ใช่ผลตอบแทนจากการขายสินค้าหรือให้บริการ ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างใด

4. การขายสินค้าหรือการให้บริการพร้อมบริการขนส่ง

การขายสินค้าหรือการให้บริการจะมีมูลค่าฐานของฐานภาษีตามราคาของสินค้าหรือราคาค่าบริการ ในกรณีที่มีการขนส่งให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือรับบริการด้วยนั้น ซึ่งหากพิจารณาตามมาตรา 81(1)(ณ) แห่งประมวลรัษฎากรพบว่า การขนส่งเป็นกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

แต่ตามแนวทางปฏิบัติของกรมสรรพากรกำหนดไว้ว่ากรณีการขายสินค้าหรือให้บริการพร้อมขนส่งให้ด้วย ไม่ว่าจะขนส่งสินค้านั้นจะใช้นานพาหนะของผู้ขายสินค้าเอง หรือ จ้างให้บุคคลอื่นขนให้ก็ตาม ผู้ขายสินค้าจะต้องนำมูลค่าทั้งหมดจากการขายสินค้ารวมค่าขนส่งคำนวณเป็นฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าตามมาตรา 79 แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ขายสินค้าจะแยกค่าขนส่งออกจากมูลค่าของสินค้าหรือไม่ เว้นแต่ผู้ขายสินค้าเป็นผู้ประกอบการรับขนส่งสินค้าให้กับบุคคลอื่นเป็นปกติธุระเป็นส่วนใหญ่

5. การส่งเสริมการขาย

การประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการในปัจจุบันมีการแข่งขันกันมาก มาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมการขายไม่ว่าจะเป็นการให้ส่วนลด การแจก การแถมสินค้า สินค้าเป็นรางวัล การชิงโชค ฯลฯ เป็นมาตรการที่มีการนำมาใช้เพื่อส่งเสริมการขายอยู่เสมอ

ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มการส่งเสริมการขายดังกล่าว มูลค่าของฐานภาษีสำหรับสินค้าหรือบริการที่นำมาแจก แถม ฯลฯ ยังคงต้องนำมาเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเช่นเดียวกับกรณีทั่วไป แต่ทั้งนี้ก็มีข้อกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการสามารถส่งเสริมการขายโดยไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มดังนี้

(1) การให้ส่วนลดหรือค่าลดหย่อน

การให้ส่วนลดหรือค่าลดหย่อนที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีจะต้องเป็นการให้ส่วนลดหรือค่าลดหย่อน ที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ลดไว้ในขณะขายสินค้าหรือให้บริการและได้หักส่วนลดหรือค่าลดหย่อนดังกล่าวออกจากราคาสินค้าหรือราคาค่าบริการ โดยได้แสดงให้เห็นไว้ชัดแจ้งว่าได้มีการหักส่วนลดหรือค่าลดหย่อนไว้ในใบกำกับภาษีในแต่ละครั้ง

กรณีปัญหามีอยู่ว่ากฎหมายมิได้กำหนดว่าการให้ส่วนลดที่ให้แก่ผู้ซื้อจำเป็นต้องประกาศให้ทราบโดยทั่วไป ดังนั้นการขายสินค้าชิ้นหนึ่งๆ ให้กับผู้ซื้อต่างรายกันอาจมีการให้ส่วนลดที่ไม่เท่ากัน แต่หากมีการให้ส่วนลดในลักษณะดังกล่าวอาจมีข้อโต้แย้งจากเจ้าพนักงานประเมินว่าเป็นการให้บริการหรือขายสินค้าต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันควรได้

(2) การแถมสินค้า

ของแถมที่ไม่มีมูลค่าของฐานภาษีที่จะต้องนำมาคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มมีเงื่อนไขดังนี้

1. มูลค่าของสินค้าที่แถมหรือการให้บริการจะต้องไม่เกินกว่ามูลค่าของสินค้าที่ขายหรือมูลค่าที่ให้บริการ
2. สินค้าที่แถมนั้นจะเป็นประเภทและชนิดเดียวกับสินค้าที่ขายหรือให้บริการที่กระทำหรือไม่ก็ได้
3. สินค้าที่แถมจะต้องแถมพร้อมกับการขายสินค้าไปในคราวเดียวกันเท่านั้น

การแถมสินค้าหากไม่ได้แถมพร้อมการขายสินค้า ของแถมดังกล่าวถือเป็นการขายสินค้าที่จะต้องนำเป็นมูลค่าฐานเพื่อคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย แต่หากเกิดสินค้าที่แถมหมดและได้นำคืนให้ลูกค้ามารับในวันหลัง กรณีดังกล่าวถือเป็นการแถมพร้อมขายสินค้าไม่ต้องนำมูลค่าของของแถมมาเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ทั้งนี้จะต้องระบุรายการของแถมไว้ในใบกำกับภาษีด้วย

(3) การแจกหรือให้สินค้าเป็นรางวัล

การแจกหรือให้สินค้าเป็นรางวัลที่ไม่ต้องนำมารวมเป็นมูลค่าของฐานภาษีต้องเป็นการแจกให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการในแต่ละวัน โดยมีมูลค่ารวมกันตามจำนวนที่ผู้ประกอบการได้กำหนดไว้ แต่มูลค่าของสินค้าที่แจกหรือให้เป็นรางวัลต้องมีมูลค่าไม่เกินมูลค่าของสินค้าที่ขายหรือมูลค่าของการให้บริการ

กรณีแจกหรือให้สินค้าเป็นรางวัลที่ไม่เข้าเงื่อนไขตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว มูลค่าของสินค้าที่แจกหรือให้เป็นรางวัลต้องนำมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีด้วย เช่น แจกสินค้าในกรณีสะสมยอดซื้อได้ตามเป้าหมายภายในเวลาที่กำหนด (เกินกว่า 1 วันได้)

(4) ของขวัญ ของชำร่วย

การแจกหรือให้ของขวัญ ของชำร่วย ที่จะไม่ต้องนำมูลค่าของของขวัญหรือของชำร่วยรวมเป็นมูลค่าของฐานภาษีจะต้องเป็นสินค้าที่แจกหรือให้เป็นของขวัญเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี เช่น เทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ การเปิดแนะนำสินค้าใหม่ ทั้งนี้เฉพาะสินค้าที่เป็นปฏิทิน สมุดบันทึกประจำวัน (Diary) แก้วน้ำ ร่ม กระเป๋าเอกสาร นาฬิกา หรือสินค้าที่ลักษณะทำนองเดียวกัน ของขวัญหรือของชำร่วยที่มีชื่อผู้ประกอบการ ชื่อการค้า หรือเครื่องหมายการค้าของผู้ประกอบการปรากฏอยู่ โดยของขวัญของชำร่วยดังกล่าวต้องเป็นสิ่งของที่พึงให้แก่กันตามประเพณีทางธุรกิจทั่วไป และต้องมีราคาหรือมูลค่าไม่เกินสมควร

กระเช้าของขวัญที่บริษัทแจกให้เป็นของขวัญแก่ลูกค้าเนื่องในพิธีหรือโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี เช่น เทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ โดยมีนามบัตรของบริษัทที่ระบุชื่อและที่อยู่และเครื่องหมายการค้าของบริษัทติดที่กระเช้าของขวัญดังกล่าว หากกระเช้าดังกล่าวเป็นสิ่งที่บริษัทพึงให้แก่ลูกค้าตามประเพณีธุรกิจทั่วไป และมีมูลค่าไม่เกินสมควรบริษัทไม่ต้องนำมูลค่าของกระเช้าของขวัญดังกล่าวไปรวมเป็นฐานเพื่อคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีดังกล่าวเป็นภาษีซื้อที่ไม่ต้องห้ามมิให้นำไปหักออกจากภาษีขาย

(5) การแจกสินค้าตัวอย่างเพื่อส่งเสริมการขาย

สินค้าตัวอย่างที่แจกให้ลูกค้าที่ไม่ต้องนำราคาของสินค้านี้ดังกล่าวมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีจะต้องเป็นสินค้าตัวอย่างที่แจกเนื่องจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย

หากไม่มีกิจกรรมส่งเสริมการขาย แต่มีการแจกสินค้า เช่น กรณีลูกค้ามาเยี่ยมชมโรงงานและแจกสินค้าให้ลูกค้า กรณีดังกล่าวไม่เข้าเงื่อนไขจะต้องนำเอามูลค่าของสินค้าที่แจกมารวมเป็นมูลค่าฐานเพื่อคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย

(6) ชิงโชคหรือจับรางวัล

การชิงโชคหรือจับรางวัล จะต้องนำราคาของสินค้าที่ใช้ในการชิงโชคหรือจับรางวัลมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีและจะต้องหักภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย 5%

(7) การส่งสินค้าให้ลูกค้าทดลองใช้ก่อนซื้อ

การส่งสินค้าให้ลูกค้าทดลองใช้ก่อนซื้อจะต้องนำราคาของสินค้าดังกล่าวมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีตั้งแต่วันที่มอบสินค้าให้ลูกค้าทดลองใช้

การส่งสินค้าให้ลูกค้าทดลองใช้ก่อนซื้อ โดยที่ยังไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ วันที่ส่งมอบสินค้าให้ลูกค้าทดลองใช้ มีหลักเกณฑ์ดังนี้

- 1) สินค้าที่มอบให้ลูกค้าทดลองใช้ก่อนซื้อนั้นจะต้องเป็นสินค้าที่ผู้ขายมีไว้สำหรับให้ทดลองใช้โดยเฉพาะเท่านั้น และเมื่อลูกค้าตกลงซื้อสินค้า ผู้ขายต้องมอบสินค้าตัวใหม่ที่เป็นชนิดเดียวกันให้ลูกค้า
- 2) ระยะเวลาที่ลูกค้าทดลองใช้สินค้านั้นจะต้องเป็นกรณีที่ให้ทดลองใช้เพียงชั่วคราว เพียงเพื่อทดลองคุณภาพหรือประสิทธิภาพของสินค้าเท่านั้น และต้องไม่เกินความจำเป็นแก่การทดลองและ
- 3) สินค้าที่มอบให้ลูกค้าทดลองใช้ก่อนซื้อนั้น จะต้องมิใช่เป็นสินค้าชนิดที่เป็นของใช้สิ้นเปลือง

(8) การให้บัตรกำนัลและคูปอง

การให้บัตรกำนัลหรือคูปอง แก่ลูกค้าที่จะได้นำมาซื้อสินค้าหรือรับบริการในครั้งต่อไป และจะได้รับส่วนลดตามราคาที่กำหนดไว้ในบัตรกำนัลหรือคูปอง กรณีดังกล่าวเมื่อมีการให้บัตรกำนัลหรือคูปองดังกล่าวไม่ถือว่าการขายสินค้าหรือให้บริการจึงไม่ต้องนำมาเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และเมื่อนำมาใช้ภายหลัง กรณีดังกล่าวถือว่ามูลค่าที่ตราไว้ในบัตรกำนัลหรือคูปองดังกล่าวเทียบเท่ากับส่วนลดการค่านั่นเอง จึงไม่ต้องนำมูลค่าที่ตราไว้ในบัตรกำนัลหรือคูปองมาเป็นฐานเพื่อคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม

แบบสรุปการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้มาปรับใช้ในการเรียนการสอนรายวิชา

ภาควิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม

เรื่อง ก้าวทันภาษีมูลค่าเพิ่ม

สามารถนำมาปรับใช้ในการเรียนการสอนรายวิชาดังนี้

1. 131-101	การบัญชีขั้นต้น 1
2. 131-201	การบัญชีขั้นต้น 2
3. 131-203	การบัญชีขั้นกลาง 1
4. 131-301	การบัญชีขั้นกลาง 2
5. 131-306	การสอบบัญชี
6. 131-403	ระบบสารสนเทศทางการบัญชี
7. 131-404	การบัญชีขั้นสูง 1
8. 131-405	การบัญชีขั้นสูง 2
9. 131-413	สัมมนาการบัญชีการเงิน
10. 131-432	สัมมนาการสอบบัญชี
11. 131-451	การบัญชีภาษีอากร

อาจารย์กิตติชัย ถาวรธรรมฤทธิ์

ผู้สรุป

15 ตุลาคม 2557